אילימא תחתיו דוב. דהוא מדלים הזב: ומאי ניהו נישא. נגד הישא על הזב מאי טעמא. והטשא והישא כתיב לא ידענא מאי היא ומלמה נעיני שהוא פי' משונה: נתקו הכתוב מטומאה חמורה. מדכתיב: וכל הנוגע בכל אשר יהיה מתחתיו יטמא והטשא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: והנשא נמי ישא ומאי ניהו נישא מ"ש והנשא כתיב) "נתקו הכתוב מטומאה חמורה והביאו לידי טומאה קלה לומר לך שאינו מטמא אלא אוכלין ומשקין ומאי אומר נתקו הכתוב מטומאה חמורה דלא מטמא אדם לטמא בגדים אבל אדם או בגדים ליטמא אמר קרא יטמא טומאה קלה משמע ותחתונו של בעל נדה מגלן דתניא "ותהי נדתה עליו יכול יעלה לרגלה ת"ל "יטמא ז' ימים ומה ת"ל ותהי נדתה עליו שיכול לא יטמא אדם וכלי חרס ת"ל ותהי נדתה עליו מה היא "מטמאה אדם וכלי חרס יאף הוא מטמא אדם וכלי חרס אי מה היא "עושה משכב ומושב לטמא אדם לטמא בגדים אף הוא עושה משכב ומושב לטמא אדם לטמא בגדים ת"ל וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא שאין ת"ל וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא ומה ת"ל וכל המשכב אשר וגו' "נתקו הכתוב מטומאה חמורה והביאו לידי טומאה קלה לומר לך שאינו מטמא אלא אוכלין ומשקין *פריך רב אחאי אימא נתקו הכתוב מטומאה חמורה והביאו לטומאה קלה דלא ליטמא אדם לטמויי בגדים אבל אדם ובגדים ליטמא אמר רב אסי יטמא טומאה קלה משמע אימא ותהי נדתה עליו כלל וכל המשכב פרט כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט משכב ומושב אין מידי אחרינא לא אמר אביי יטמא ז' ימים מפסיק הענין הוי כלל ופרט המרוחקין זה מזה *וכל כלל ופרט המרוחקין זה מזה אין דנין אותו בכלל ופרט רבא אמר לעולם דנין וכל ריבויא הוא מתקיף לה רבי יעקב אימא כהיא מה היא לא חלקת בה בין מגעה למשכבה לטמא אדם ולטמא בגדים לרומרא אף הוא לא תחלוק בו בין מגעו למשכבו לטמא אדם ולטמא בגדים לקולא *אמר רבא עליו להטעינו משמע: מפני שהן בועלי נדות וכו': אמר טולהו בועלי נדות נינהו א"ר יצחק מגדלאה בנשואות' שנו: והן יושבות על כל דם וכו': תניא אר"מ אם הן יושבות על כל דם ודם תקנה גדולה היא להן אלא שרואות דם אדום ומשלימות אותו לדם ירוק דבר אחר *יום שפוסקת בו סופרתו למנין שבעה מתקיף לה רמי בר חמא ואנן נמי ניספריה דקיימא לן *מקצת היום ככולו אמר רבא אם כן שבבת זרע דסתר בזיבה היכי משכחת לה והא מקצת היום ככולו אי דחזאי בפלגא דיומא ה"נ הבא במאי עסקינן (ו) דחזאי סמוך לשקיעת החמה וליקום וליטמא ליה לקרא כי כתיבא סמוך לשקיעת החמה כתיבא אין על כרחך *שבקיה לקרא דאיהו דחיק ומוקי אנפשיה בעי רמי בר חמא *פולטת שבבת זרע מהו שתסתור בזיבה 'רואה היתה וסותרת

*) [נכ"מ: בגישואין]

והנשא כתיב · מסר ר"ז · דומה דבמטורת הוא מלא מיהו מליע שהמטורת הוא תולק על הס"ם במסכת שבת (דף נה:) נבי בני עלי מעבירים כתיב ובמקלות שלא כתיב מעבירים מלא : מה היא מטמאה לדם וכלי חרס · משום דבהשופטים (נ"ג ס:) נבי טמא נכלה ומדרס "לא"ג דמטמא שאר בגדים שעליו לא מטמא לדם וכלי חרס לכך נקטיטו הכא : כלל ופרט המרוחקין זה מזה · מפורש בפ' המוכל (נ"ק סה.): תניא לא מאר מאר וס' · לרבי יוסף דמר יכד ר"מ לשיטת עקביא בן מהללאל ומימה דס יכול יפרש דס ירוק דהכא לא יכול ממנ מי ההיא דלעיל אלא דיהה ממנו וכן לעקביא מטמאה סיהים דס ירוק דיהה מדס ירוק שהוא ממנ ולעיל פי' בע"ח : סופרתו למנין ז' · ולא"ת ה] ולאמר בכילד עוין* [ובמס' מוד] (דף סו:) מקלת היום כסלו וחבה גזולה אמר אחם ומקבחת אליביה בחולה בין המטות וכי כסוחים סוכר דהכי פריך לקמן (דף סח.) ולרב לאמר יום שפוסקת בו עולה למנין שבעה ורב כסוחלי אמרה לשמעתיה ו"ל דר' יוסי לית ליה מקלת היום כסלו אלא כסוף ספירה כמו שומרים יום אכל בתחלה כמו שאומרים כסוחים מודה דלא אמרינן ומה שקשה מפ"ק ב"ל"ה (דף י.) פפרש בסוף *מכלתין" בע"ה : דאיהו דחיק ומוקי לנפשיה · אין אחת כן מדפריך בפ' בתרא (לקמן דף סח.) ולרב כסוחלי אמרה לשמעתיה : רואה היא וסתרה · אור"י דמשכחת בשמשה בהיסר שהסתור ע"י פליטה אחר רחיים ג' ימים לעופין דקי"ל כרבנן בפ' ר' עקיבא (שבת פו:) דכמינן שם ו' שעות שלמות אל אחר רחיים אחת ואחר תיקון רבי זירא* דסופרת שבעה קייים על מיפה דס כחדל המסתמת לריך עמי קייים מזרע דכעין דאוריימא תקון ומכאן אמר שמשה ורלתה מיד אין לה להתחיל לספור קייים עד אחר יום ד' דכמינן ו' שעות שלמות וכן פסק ר"מ ואמינו רבא דפלגא הכא אלא אמר בר חמא דלמה דחזר בו מדלא הסיבו

מס' א מי' ר"ו מסלמת מטפחלי מקבה ומשל סלכס ל"ג :

ג' מסר"מ אמ"ר דמטמא בגדים שעליו ואלר בגדים אינו מטמא לדם וכלי חרס כו' כ"ל

מס ב מי' מס מ"ש סלכס ג :

יז ג מי' מס מ"ג סלי"ל :

יח ד מי' מס מ"ש סלי"ל

יט ה מי' מס מ"ג סלכס ב :

כ ו מוס"ע יא מי קס מפיף ג :

[מפחים דף מ"ה ומס]

כא ז מי' מ"ג מהלכות מטמאי מיסה הלכה מ ומוס"ע מס מפיף יפן :

[דף מ"ה: מ"ש כתוס]

[ומיין מוס' מפחים מ"ה ל"ה מי מי]

תוספי הרא"ש

מאי תחתיו אילימא תחתיו דוב מאיש אשר יגע במשכבו נפקא אלא כל הנוגע בכל אשר יהיה חוב תחתיו מטא נתקו הכתוב מטומאה חמורה וכו' ופי' מרכתיב בכל אשר יהיה תחתיו יטמא והנשא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים ערבינהו וניכתוב וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו והנשא אותם יכבס בגדיו ואטמקינהו ביטמא מכלל דהאי יטמא לאו באדם ובגדים קאי אלא באוכלין ומשקין ובספרים כתוב מאי ניהו נישא ומ"מ והנשא והנישא כתיב וכתב רש"י לא ידענא מאי היא ונראה בעיני שהוא פי' משונה ובתשובת כתב דה"נ דכתיב וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנשא נמי יטמא ומאי ניהו נישא מ"מ והנישא כתיב נתקו הכתוב כו' וה"מ והנוגע בכל אשר יהיה תחתיו דוב בא הכתוב ולימד על המרכב שיטמא במגע דהאי קרא בתר מרכב כתיב וחלק משאר מטמאי אדם ולא בגדים ומשאר מטמא אדם לטמא בגדים כדמסיים ביה קרא והנשא אותם יכבס בגדיו וקאי אכל האמור

מס' ר"ה מ"ש מ"ש מ"ג סלכס ד :

[ויקרא טו]

[מטרת חיים פרק ד]

—◇◇◇—

מוסף רש"י

ראשה היתה ומוחרת. משום דאייר עמייר קרא, לו משום טנעמא בטכנת ארע, דעד הטמא הוים נגיעת בים הסקרים ולא הוים עמאה אלא כיום מטמים ומנגדת הכסות וכי פלגה נגעה לנגלי ומטמים (לקמן מב.).

[כל וכלי]

[לקמן מב.]

[לקמן מב.]

[מפחים ה: כ"ק מס. מטמים מס.]

הגהות הב"ח

(ה) נמ' נמלי מסקיב דהאלי · ליב מיין בסיל הקי מס :

[נמלי לאחת אמר קרא עליו]

[מיפסמ רש"ה לקמן מס.]

[מפחים ה. ומ"ג]

[מסמים מס: קוחטן מס]

[לקמן מב.]

הגהות מהר"ב רגשבורג

א) תוי"ת מוסרשו לאמרן ז' ומ"ש מס ר"מסר ר' יוסי פ"ל :

בענין זב עמנו ומעיינתיו ומשבו ומרכבו ט"ל מסמאין במשא את המדים למטא בגדים והכא דרשינן דהאי דכתיב והנשא חסר וא"ו לסרדשיה אגיטא לעליתו של זב דקא אגרשיה דקרא דכתיב ביה יטמא עד הערב מטמאה קלה ונתקו הכתוב מטומאה חמורה שלאחריו וה"ק הנוגע בכתרב הזב יטמא אוכלין ומשקין הכן הנישא ומטומאה דרשא "ר"ב דרשא דנישא מטומאה דרשא קאי ולא אטומאה דרשא כתיב ביה אותם ובגי נישא לא שייך אותם אלא אותם אטקרא קאי דקרינן נשא ודרשא ומטומאה אגרשא דקרא ועל גירס' חסס' שכתוב בפ' מאי מחתיו אילימא תחתיו דוב מאיש אשר יגע במשכבו נפקא הקפ' דהאי קרא לאו במשכב כתיב אלא במרכב מוקי לה בת"כ · ומר הי"ל לאקשויי דגבי משכב כתיב יכבס בגדיו והכא כתיב יטמא עד הערב ומר הכי מוקמינן לה באוכלין ומשקין הנגעים בעליתו הא אין לדם מגרה בשקה הכא כתיב יטמא עד הערב: ומרוץ אימא נתקו הכתוב מטומאה חמורה כו' כלומר מטמא דהנישא יש לו דין המרכב הוב דמטמא אדם או בגדים : והנשא כתיב חסר הא"ו · תיסמה דבמסרת משמע שהיא מלא (שכתוב בו ליה מלא) ומיהו מדינו בכמה מקומות שהתלמוד חולק על מסורת הספרים בכמה מ' בכמה בחסה אמר רב והנא בריה דרב יהושע מעבירים כתיב ובכל הספרים שלנו כתיב מעבירים : כלה היא מטמאה אדם וכלי חרס · מרשי"י אדם לטמא בגדים שעליו כלי חרס בהיסם אף בועל נדה כן הקשה חסר מקרבי רבנוף ובין תנן בועל נדה כמטא מת אלא שהסר מטנו בועל נדה שהמטא משכב תחתון כעליון · אמרש"י לחני נמי שמטמא אדם לטמא בגדים וכלי חרס בהיסם והרוץ הוא דאדם דנקם הייני דחקא אדם ולא בגדים שעליו וכלי חרס בטנע ולא בהיסם · ותיסה א"ב אמאי נקט כלי חרס ר"ל משום שהצינו בפרשאות שהמטאין בגדים וכלי שקפ ואין מטמאין אדם וכלי חרס כדתנן בפ' בתרא דזבים כל המטמא בגדים בשקפ מגעו מטמא אבל לא אדם וכלי חרס · (ובתר"ב) ורייש ליה מקרא בארש' ריבה ביום והשמיני סגן לעשות שאר כלים בבגדים ת"ל בגד בגד מטמא ולא אדם וכלי חרס ת"ל · ותא דאמרינן בסמוך עליו להמעיט משמע לאו להחמיר עליו לגמרי כמו בגדה · אלא בהקמת לטמא אדם וכלים בטנע · הכן פי' רבינו שמשון בפס' כלים. והבינא דאיה שוקך בריאתה ת"ל ותאמר הנם בתר דקאמר נתקו הכתוב מטומאה חמורה לקלה נבי משכב כמגעו מה מגעו מטמא אדם ומרבל אדם ומרבל אדם אף מלכבו מטמא מדמטע אחר · ת"ל דלאו דאיה הוא ארבעת מטמע מדמגעו מדיהו בסה שנגע בבועל נדה כראמר לעיל בפ"ק מיפת לעת שבגדה משכבה ומושבה כמגעה מאי לאו מה מגעה אף משכבה לא מטמא אלמא לטהרה מטמע דכתיב אע"ג דלבתר הכי דוקי ליה · אימא מטבבה ומושבה · דמטמא אדם ולא בגדים אלא לענין משכב ומושב דאדם בו הכתוב ונתקו מטומאה חמורה אבל כל שאר המרחה שבגדה יטמן בבועלי נדה ואמי דקאמר מה הוא מטמא אדם הייני בטמא ובמגע ובמעיינתיה · ומה אתקשה הנא ומשיר מעיינות וכל שאר מטמאות של נדה ולא נקט אלא מטמאה קלה של משכב ומושב שאינן מטמאין אלא אוכלין ומשקין · והך ניחא ליתא בתר הכי דם אדם חקנת גדולה הוא דאי' פי' אם ראשה דם אדם אחר דם ירוק ישבות עליו ל' נקיים משום דספיקא לחי אם דם ירוק מטא אם לאו הלכך לכתחילה נהנות מטומאה בדם ירוק וכי הויא בתר הכי דם אדום ישבות ז' על אותו דם אדום · זו חקנת גדולה הוא לחם

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com